

efter de Begreber, jeg har om Gjældsbreve, sigte, at det forekommer mig, at hver Gang en Anvisning gaaer over paa en anden Haand, da bliver den efter min Formening et nyt Gjældsbeviis. Naar A. udsteder en Anvisning, saa kan den, som A. vil betroe den, gaae hen og haae paa hans Folio de Penge, som han har tilgode, men fra det Dødblik den transporteres over til en Anden, saa bliver det et nyt Gjældsforhold, saa er det ikke længere A., der har Pengene tilgode, men saa er det B., til hvem Fordringen gaaer over, og det er et Spørgsmaal, hvorvidt man skulde lade et saadant Papir gaae uden Stempel. — Jeg skal imidlertid ikke fra det specielle Standpunkt udbrede mig videre over Sagen, men kun i al Almindelighed gjentage, hvad jeg før sagde, at jo mere man begunstiger de her omhandlede Instituter, desto mere besværer man den private Omsætning; men om det er fornuftigt eller billigt, skal jeg lade staae hen — jeg troer det ikke. Dersom man overhovedet vil haae hele Stempelafgiften og sætte en anden Skat istedet, som maastee kunde lignedes paa en mere billig Maade, da skal jeg gjerne være med dertil, men saalænge denne Afgift bestaaer, synes jeg dog ikke, man skal løse alle Haand for dem, der spekulere i Pengeforretninger, og derimod lade dem bestaae for de Private, der drive Omsætning mellem Mand og Mand. Det kan ikke skjules, at disse Instituter mange Gange bruges som en Profession, og at Bestyrerne søge at tjene Penge derved; det er en Forretning, der kan være meget hæderlig og priselig, det skal jeg ikke have Noget imod, men naar alle Sluser blive aabnede, saa at man kan slyde sine Kapitaler derind, og Bestyrerne tjene Penge ved at omsætte dem, saa siger jeg, saa stiller man derved den private Omsætning ugunstig. Iøvrigt skal jeg bekræfte, hvad der nylig blev udtalt af den ærede Kirke- og Undervisningsminister, at det er en gennemgaaende Betragtning hos en af de ærede Forslagsstillere, saavidt muligt at vælte den hele Stempelafgift over paa de faste Eiendomme og derimod lade Omsætningen være fri. Omendstjøndt det nu kan være meget ønskeligt og behageligt at lade Handelsomsætningen, saa skal jeg dog bemærke,

at de faste Eiendomme efter min Mening ere ganske ordentlig medtagne, og det er, om jeg ikke skjønner meget feil, en Gjenlyd af den samme Betragtning med Hensyn til at lade Handelsomsætningen, der nu atter har været ledende for det ærede Medlem. Iøvrigt skal jeg meget tilraade at stemme imod de stillede Ændringsforslag og holde sig til Loven, som den foreligger, da det forekommer mig, at disse Instituter ere saa begunstigede, som man med Billighed kan forlange.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets §§ 1 og 2 (see Anh. A. Sp. 1411—1413.)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag af Skøler til Ændringsforslaget under Nr. 5:

Ordene i sidste Linie „Sparekassen i“ udgaae, og istedetfor indsættes: „Spare- og Raanekassen for“.

vedtoges som en Redaktionsforandring uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Skøler med den deri vedtagne Forandring, saalydende:

I Anhanget til Lovforslaget, 2den Spalte, mellem Ordene: „Gjælds- og Omegns Spare- og Raanekasse“ og „Postbuddenes Sparekasse“, indslydes tvende nye Linier, saalydende:

„Standerborg og Omegns Sparekasse.“

„Spare- og Raanekassen for Silkeborg.“

vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

2) Ændringsforslag af Distgaard:

Efter de i Anhanget førstnævnte 55 Sparekasser efter „Postbuddenes Sparekasse“ tilføies: „Hjørring og Omegns Sparekasse.“

vedtoges eenstemmig med 76 Stemmer.

3) Ændringsforslag af Alberti og A. Hage ad § 3:

I 4de Linie indsættes „Actier,“ foran „Contractager“.

vedtoges med 56 Stemmer mod 12.